

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecătorul: G. Stratulat,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru,

ÎN C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tulgara Inga împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu privire la anularea refuzului, obligarea stabilirii și achitării indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului.

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017,

C O N S T A T Ă :

La 14 martie 2017, Tulgara Inga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS) cu privire la anularea refuzului și obligarea stabilirii și achitării indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului.

În motivarea acțiunii reclamanta indică că, este mama a 4 copii minori, XXXXXX, a.n. XXXXXX, XXXXXX, a.n. XXXXXX, XXXXXX, a.n. XXXXXX și XXXXXX, a.n. XXXXXX.

Reclamanta menționează că, la 29 decembrie 2005, a fondat singură Societatea cu Răspundere Limitată „Ivis Plus” (în continuare SRL „Ivis Plus”).

Tulgara Inga afirmă că, începând cu 01 octombrie 2007, este angajată în funcția de lector asistent universitar, la catedra Tehnologia Confecțiilor din Țesături și Tricoturi, Facultatea Industria Ușoară a Universității Tehnice din

Moldova.

Reclamanta relevă că, începând cu 14 iulie 2011, este angajată prin cumul și activează în calitate de administrator în cadrul SRL „Ivis Plus”, în conformitate cu contractul individual de muncă nr. 14 iulie 2011, încheiat pe o perioadă nedeterminată.

Reclamanta specifică că, la 09 septembrie 2016, a expediat în adresa Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Telenești (în continuare “CTAS Telenești”), cerere privind stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației de maternitate, precum și a indemnizației pentru îngrijirea copilului minor, XXXXXX, a.n. XXXXXX, până la atingerea acestuia a vârstei de 3 ani, reieșind din venitul mediu lunar, realizat de Tulgara Inga la locul de muncă, prin cumul la SRL „Ivis Plus”, în ultimele 12 luni, premergătoarea nașterii copilului.

Tulgara Inga menționează că, prin numeroasele răspunsuri oferite de către CTAS Telenești, i-a fost refuzată solicitarea privind stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației de maternitate, precum și a indemnizației pentru îngrijirea copilului minor, XXXXXX, a.n. XXXXXX, până la atingerea acestuia a vârstei de 3 ani, pe motiv că, conform art. 261, alin. (1), Codul muncii, conducătorul unității nu poate să presteze muncă prin cumul la o altă unitate sau să cumuleze funcții la unitatea pe care o conduce, cu excepțiile prevăzute de legislația în vigoare.

Reclamanta susține că, în vederea respectării procedurii prealabile și a termenelor de prescripție, la 14 ianuarie 2017, a contestat răspunsurile CTAS Telenești, la CNAS, solicitând admiterea cerințelor inițial expuse.

Afirmă că, la 28 februarie 2017, CNAS, a răspuns la cererea prealabilă, depusă împotriva poziției CTAS Telenești, expusă în scrisoarea din 06 ianuarie 2017, însă prin răspunsul oferit, nu s-a emis decizia privind stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației, răspunsul fiind în esență, unul evaziv și incert.

Tulgara Inga solicită, recunoașterea ca fiind ilegal, refuzul CNAS T-5/17 nr. 622 din 28 februarie 2017 și obligarea CNAS să achite reclamantei, indemnizația de maternitate precum și indemnizația pentru îngrijirea copilului minor, XXXXXX, a.n. XXXXXX, până la atingerea de către acesta a vârstei de 3 ani, reieșind din venitul mediu lunar, realizat de Tulgara Inga, la locul de muncă prin cumul, la SRL „Ivis Plus”, în ultimele 12 luni premergătoarea lunii nașterii copilului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iunie 2017 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Tulgara Inga împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea refuzului și obligarea stabilirii și achitării indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului. S-a recunoscut ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale T-59/17 nr.622 din 28 februarie 2017. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să

stabilească și să achite Ingăi Tulgara, indemnizația de maternitate precum și indemnizație pentru îngrijirea copilului minor XXXXXX, a.n. XXXXXX, până la atingerea de către acesta a vârstei de 3 ani, reieșind din venitul mediu lunar realizat de Tulgara Inga la locul de muncă prin cumul la SRL „Ivis Plus”, în ultimele 12 luni premergătoare lunii nașterii copilului. Hotărârea în partea pretenției privind obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să stabilească și să achite Ingăi Tulgara, indemnizație de maternitate precum și indemnizație pentru îngrijirea copilului minor XXXXXX, a.n. XXXXXX, până la atingerea de către acesta a vârstei de 3 ani, reieșind din venitul mediu lunar realizat de Tulgara Inga la locul de muncă prin cumul la SRL „Ivis Plus”, în ultimele 12 luni premergătoare lunii nașterii copilului, nu urmează a fi pusă în executare din motiv că deja a fost executată prin decizia CTAS Telenești a CNAS nr. 2017/34/1/24973. S-a încasat de la Casa Națională de Asiguri Sociale în beneficiul lui Tulgara Inga costul cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 000 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a luat în considerație faptul că, reclamantul și-a păstrat pretențiile privind anularea refuzului și obligarea stabilirii și achitării indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului, precum și faptul că, pârâtul, CNAS, prin actele administrative, Decizia CTAS Telenești din 13 martie 2017 și Decizia CNAS din 26 aprilie 2017, a stabilit, calculat și a început a achita indemnizația de maternitate și indemnizația pentru creșterea copilului, prin care fapt implicit a recunoscut ilegalitatea actelor administrative supuse contestației, instanța de judecată reține că, existența unor acte juridice care anulează reciproc efectele juridice survenite, constituie un non sens juridic și contravine principiului legalității.

Prin urmare, instanța de judecată, a ajuns la concluzia de a admite acțiunea Ingăi Tulgara, înaintată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea refuzului și obligarea stabilirii și achitării indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului. Totodată, instanța de judecată mai reține că, pretenția ce vizează obligarea autorității publice de a efectua anumite acte, decade, deoarece solicitarea dată, a fost deja executată, iar complexitatea cazului în urma căruia reclamantul, a suportat cheltuieli de asistență juridică, nu justifică încasarea integrală a sumei de 7 000,00 lei (f.d. 40), or, cheltuielile de asistență juridică, suportate de către reclamant, nu se prezintă ca fiind rezonabile în acest sens. Prin urmare, reieșind din complexitatea cauzei, instanța de judecată, ajunge la concluzia de a admite parțial, cerința reclamantului privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

La 17 iulie 2017 Tulgara Inga a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 iunie 2017 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea în care cuantumul cheltuielilor pentru asistența juridică a fost micșorat de la 7000 lei la 3000 lei, cu emiterea unei noi

decizii prin care să fie obligată CNAS să achite în beneficiul reclamantei a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică în cuantum de 7000 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 19 iulie 2017 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel, iar la 30 octombrie 2017 cerere de apel motivată, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 22 iunie 2017 în partea admisă, ca fiind ilegală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017 s-au respins apelurile declarate de Casa Națională de Asigurări Sociale și Tulgara Inga și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 22 iunie 2017 (f.d.93).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 31 martie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 22 iunie 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată.

În susținerea recursului recurentul a indicat, că nu este de acord cu decizia și hotărârea instanțelor ierarhic inferioare și le consideră neîntemeiate.

Recurentul opinează că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material și au apreciat arbitrar probele prezentate de către recurent în apărarea poziției sale.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod

eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO

(hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Recursul, declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean